

zatekle moči,
gledali so me, vem,
pa me nihče ni pobral
niti z očmi.
Kaj vse sem dal,
da bi mi dali nit,
črno nit
sem dol,
samo nit,
samo nit
bila bi dovolj.

MRTVI DOM

Pavle Zidar

Kdo je še tu doma,
komú poje ura,
ko, pahnjen v nemir
in globino cest,
poslušam, kaj žalost v obraz
kriči?
Le zakaj bdi nežna skrb,
rože zakaj žive,
ko legle so na oči
in čez sólze roke?

Stran,
da me ne zgrudi glas
od kdo ve kje,
milina prstov, ki je tlela
na sencih:
stran, četudi v mrak,
ki bode iz zemljé, —
v lepoto trav,
kjer tišji je korak.